

sunken fra den Tid indtil nu. Det var en af de saa positive Antydninger af, hvad det ærede Medlem tilfigter, og jeg antager at opfatte ham rigtigt, at det er hans Mening, at naar man med den nuværende Lønningslov holder sig indenfor en Beføstning af 8 $\frac{1}{4}$ til 8 $\frac{1}{2}$ Mill., er det den Begrænsning, som han mener at kunne give sin Tilslutning. Seg maa dertil sige, at man maa erindre, at istedetfor den nu bestaaende Lønningslov maa der lægges en ny Lønningslov til Grund for den nye Hærlø, da jeg antager, at Organisationsloven og Lønningsloven ville blive gennemførte samtidige. Kan den ene gennemføres, kan vel ogsaa den anden. Den nye Lønningslov maa altsaa lægges til Grund, og det ærede Medlem vil da finde, at han kommer betydelig op over det Nuværende. Seg skulde ikke have anset over dette, skjøndt det ogsaa er af den Slags Ting, som staar i grol Modstrid med, hvad vi tidligere have fremstillet — jeg skal erindre om, at vort tidligere Forslag gik ud paa 7 Mill. Kr. —, naar der ikke deri indeholdtes den absolute, positive Erkendelse af, at man fræveg den Fordring, at Vægtforholdet mellem Hær og Flaade noget skulde forandres. Thi det er klart, at, blive vi ikke alene staaende ved den nuværende Hær, men gaa vi videre i Udgifter til Hæren, er enhver Tanke om at give Flaaden en stærkere Udvikling fuldstændig brudt. — Skulde Forhaabninger den høitærede Krigsminister kan gjøre sig om at føre dette Lovforslag igennem paa Grundlag af, hvad det ærede Medlem fra Kolding har gjort gjældende, tør jeg ikke have nogen Mening om. Seg vil dog raade den ærede Krigsminister til ikke at bygge altsor fikre Forventninger paa, hvad kan han føre igennem. Thi — der er kun eet Medlem for Kolding.

Alberti: Seg vil tillade mig nogle almindelige Bemærkninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Dersom dette Forslag vedtages, saa synes der jo tillige derved at være vedtaget her i Thinget, at en Fæstningsplan som den deri antydede skulde kunne være rigtig, og at en kommende Rigsdag maatte være bunden til at bekræfte en saadan Plan. Efter min Opfattelse vilde det have været logisk rigtigere, om den ærede Minister først var kommen med Fæstningsplanen. Naar den var vedtagen, vilde det da have været lettere at indrette Forsvaret derefter. Men nu at vedtage et levende Forsvar, før vi have det faste, forekommer mig at være en Inkonsekvens. Følge Indledningen til Lovforslaget, skal jo Kjøbenhavn være den eneste Vaabenplads i Danmark. Det Spørgsmaal, om den skal befæstes fra Landstiden, synes jo at være afgjort bekræftende bejvaret fra Ministerens Standpunkt, og dersom en Rigsdag senere siger Nei til en saadan Befæstning, er jo egentlig den hele Hærsplan forfeilet. Der i Thinget

har der jo hidtil været en bestemt Stemmning imod at gjøre Kjøbenhavn til en Fæstning. Endog den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) udtalte sig derimod igaar. Om det kan lykkes den ærede Minister at trække denne ærede Taler til sig ogsaa i dette Punkt, det vil jo Fremtiden vise. Seg for mit Vedkommende anser det slet ikke for uantageligt. Thi efter som den ærede Rigsdagsmand har været imod enhver Befæstning af Kjøbenhavn fra Landstiden, og man nu ser, at han uden videre gaar med til Feltbefæstningen, saa kan han vistnok meget vel gaa et Skridt længere. Seg lægger stor Vægt paa Udtalelserne fra den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi han aabenbart har gjort saa store Skridt henimod den ærede Krigsministers Plan. Han har understøttet den ærede Minister i forrige Session, og det er vistnok ikke nogen overdreven Betragtning af den ærede Rigsdagsmands Indflydelse at sige, at de 6 Kanoner skuldes ham. Den Gang erklærede den ærede Taler sig bestemt imod en Befæstning af Kjøbenhavn. Rigtig nok kom han derved til at faae et Fort i Udfigt, som ikke hidtil har været til, nemlig dette mærkværdige Kalkbrænderifort, og nu have vi Feltforskningsningerne. I Foraaret sagde den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds, at Hensigten med alle Fæstningsanlæg væsentlig skulde være at betrygge Kjøbenhavn imod et Bombardement fra Søstiden, og nu siger den ærede Marineminister i sin Indledning til Lovforslaget om Søværnets Ordning, at det kun kan ske, naar der kommer en ny Række Forter, ellers maa han lægge hele sin Flaade udenfor de nuværende Søforter for at værges Kjøbenhavn mod det befrygtede Bombardement. Altsaa, dersom den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds skal faae sine militære Planer opfyldte, saa maa han indvillige i en ny Række Søforter eller afgive Flaaden til Søbestyrelse for Kjøbenhavn. Seg gaar nemlig som altid, naar jeg taler om militære Sager, ud fra Hærens Officerer som mine Kilder. Men den ærede Krigsminister siger, at saalænge Kjøbenhavn ikke er gjort til en Fæstning, kan den bombarderes af Feltstyts. Det forekommer mig at være en slet Følge af den militære Plan, som indskrænker Forsvaret alene til Sjælland, at man udsætter Kjøbenhavn for at kunne bombarderes af Feltstyts, og det kan den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds heller ikke være enig i, naar alle vore Bestræbelser i militær Henseende efter hans Mening skulde gaa ud paa at beskytte Kjøbenhavn imod et Bombardement og lægge hele det øvrige Land aabent for Fjenden. Derfor tror jeg, at efter den Konsekvens, som den samme ærede Taler viser, maa han snart komme ind paa at understøtte den ærede Minister ogsaa i den fuldstændige Befæstning af Kjøbenhavn. Seg staar paa mit Tid-